The Gleaner

Vol 26 (2008)

Η ηλικία και τα οικογενειακά του Δ. Βυζάντιου σε
μία απογραφή πληθυσμού του Ναυπλίου το 1835

Εμμ. Ν. Φραγκίσκος

doi: [10.12681/er.78](https://doi.org/10.12681/er.78)

To cite this article:

Φραγκίσκος Ε. Ν. (2008). Η ηλικία και τα οικογενειακά του Δ. Βυζάντιου σε μία απογραφή πληθυσμού του Ναυπλίου το 1835. *The Gleaner*, 26, 293-294. <https://doi.org/10.12681/er.78>

Η ΗΛΙΚΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΤΟΥ Δ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ ΣΕ ΜΙΑ ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΟΥ ΝΑΥΠΑΙΟΥ ΤΟ 1835

ΤΑ ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΜΕΧΡΙ ΤΩΡΑ στοιχεία σχετικά με τὸ ἔτος γέννησης τοῦ Βυζάντιου καὶ τὴν οἰκογενειακὴ του κατάσταση συνοψίζονται ὡς ἀκολουθῶς: φέρεται νὰ γεννήθηκε γύρω στὰ 1790 ἢ πάντως μέσα στὴν τελευταία δεκαετία τοῦ 18ου αἰῶνα. Ὡς πρὸς τὰ οἰκογενειακὰ του πρόσφατες ἀρχαιακὲς ἐρευνες ἀποκάλυψαν ὅτι εἶχε παντρευτεῖ τὴν Αἰκατερίνη, ἀγνώστου ἐπωνύμου, καὶ εἶχε ἀποκτήσει μαζί της μιὰ κόρη, τὴ Μαριγώ, ποὺ τὸ 1865 ἦταν 30 ἐτῶν.¹ Ἐνα ἀδημοσίευτο ντοκουμέντο προερχόμενο ἀπὸ τὸ Δημοτικὸ Ἀρχεῖο Ναυπλίου ἔρχεται τώρα νὰ περιπλέξει ἀρκετὰ τὰ πράγματα. Στὴν «Καταγραφὴ τῶν κατοίκων τοῦ Δήμου Ναυπλιέων κατὰ τὸ ἔτος 1835» (ΔΗΜ. 1.1 1835 Ψ 57γ),² ποὺ εἶχε ἀρχίσει νὰ διενεργεῖται ἀπὸ τὸν Ἀπρίλιο ἐκείνου τοῦ ἔτους, περιλαμβάνεται καὶ ἡ τριμελὴς οἰκογένεια τοῦ Βυζάντιου μετὰ τὰ ἐξῆς στοιχεία ταυτότητας καταχωρισμένα στὶς οἰκεῖες στήλες: ὁ Δημήτριος, ἡλικίας 35 ἐτῶν, ἡ Αἰκατερίνη, σύζυγος Δ. Βυζαντίου, 20 ἐτῶν καὶ ἡ Μαριορὴ Δ. Βυζαντίου, 15 ἐτῶν. Καὶ τῶν τριῶν ἀναγράφεται ὡς τόπος καταγωγῆς ἡ Κωνσταντινούπολη (Βυζάντιον). Ἀκολουθεῖ ἕνα νεαρὸ ἄτομο ἐπίσης ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη, ὁ Νικόλαος Ἀγριβαζίτης, 18 ἐτῶν, «μαθητευόμενος».

Μὲ βάση τὴν παραπάνω μαρτυρία ὁ Βυζάντιος γεννήθηκε τὸ 1800, πράγμα ποὺ σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ ἐπανεξεταστοῦν τὰ πρὶν ἀπὸ τὴν Ἐπανάσταση παραδιδόμενα βιογραφικὰ του, ἰδίως τὰ τοῦ ταξιδιοῦ του τὸ 1812 ὡς διερμηνέα στὴν αὐλὴ τοῦ μπέη τῆς Τύνιδας. Μεγάλῃ ὅμως ἀντίφραση ἐντοπίζεται καὶ στὸ πρόσωπο τῆς κόρης τοῦ Βυζάντιου. Ἄν δεχτοῦμε τὸ ὄνομα Μαριορὴ ὡς παραλλαγὴ τοῦ ὀνόματος Μαριγώ, ὅμως

1. Βλ. Ἐμμ. Ν. Φραγκίσκος, «Ὁ Δ. Βυζάντιος στὴ βαβυλωνία τῶν πνευματικῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἀδιεξόδων τῆς ἐπιβίωσης. Μαρτυρίες τῶν χρόνων 1827-1845», Δρὺς Ὑψικάρηνος. Τιμητικὸς τόμος γιὰ τὸν Δημήτριο Β. Οἰκονομίδη, ἐπιμ. Μαν. Γ. Βαρβούνης – Μαν. Γ. Σέργης, Ἀθήνα 2007, σ. 687.

2. Βλ. Τριαντ. Σκλαβενίτης, *Εὐρετήριο Δημοτικοῦ Ἀρχείου Ναυπλίου*, Ἀθήνα, ΚΝΕ/ΕΙΕ, 1984, σ. 17. Ὅλες τὶς παρατιθέμενες πληροφορίες τὶς ὀφείλω στὴν εὐγενικὴ καλὸσύνη τῆς κοινωνικῆς ἀνθρωπολόγου κυρίας Μαρίας Βελιώτη-Γεωργοπούλου, ἀρχιόντου τῶν Γ.Α.Κ. νομοῦ Ἀργολίδας, ποὺ μοῦ ἔστειλε φωτοτυπημένες δύο σελίδες τῆς «Καταγραφῆς» κάνοντας προσπάθεια, ὅπως τὴν εἶχα παρακαλέσει, νὰ ἐντοπίσει τόσο στὸ Ἀρχεῖο τοῦ Δήμου ὅσο — αὐτὸ μετὰ δική της πρωτοβουλία — καὶ στὸ ἀντίστοιχο τῆς Μητροπόλεως Ἀργολίδας ληξιαρχικὰ στοιχεῖα γιὰ τὸν Βυζάντιο καὶ τὴν οἰκογένειά του. Τὴν εὐχαριστῶ καὶ ἀπὸ ἐδῶ θερμὰ.

πώς γίνεται να ήταν συνομήλικη σχεδόν τῆς μητέρας της; Ἡ μήπως ἦταν γόνου πρώτου τυχὸν γάμου τοῦ Βυζάντιου (τὸ 1820 στὴν Τύνιδα;). Πιστεύω ὅτι πρόκειται γιὰ λάθη τῶν ἐκτιμήσεων ἢ ἀκόμη ἀπόρροια ἀπροσεξίας τοῦ ἀπογραφέα, δεδομένου ὅτι γιὰ τοὺς γνωστοὺς στὶς ἀρχὲς κατοίκους τοῦ Ναυπλίου ἡ καταχώριση τῶν στοιχείων φαίνεται ὅτι ἔγινε βάσει τῶν πληροφοριῶν ποὺ διέθεταν ἤδη οἱ ὑπεύθυνοι τῆς ἀπογραφῆς καὶ ὄχι βάσει προσωπικῶν δηλώσεων ὅπως ἀπαιτήθηκε γιὰ τοὺς λιγότερο γνωστοὺς κατοίκους, βλ. τὸ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου 1836 ἔγγραφο τῆς Διοικήσεως Ἀργολίδος ὑπογραφόμενο ἀπὸ τὸν Διοικητὴ Δ. Κριεζῆ καὶ τὸν τότε Γραμματέα Δ. Βυζάντιο (ΔΗΜ. 1.1 1836 Ψ 57). Τὸ γεγονός

ἄλλωστε αὐτὸ ἐξηγεῖ τὰ πολλὰ κενὰ ποὺ παρατηροῦνται στὴ συμπλήρωση τῶν ἐπιμέρους στηλῶν, ἰδίως ἐκείνης μετὰ τὴν ἀναγραφή τῆς ἡλικίας. Ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὰ παραπάνω, ὁ ἡλικιακὸς ἀριθμὸς 15 στὴν περίπτωσή τῆς κόρης, μετὰ ὑποδιαστολὴ ἀνάμεσα στὰ ψηφία τοῦ (1,5) θὰ ἦταν πιὸ κοινὰ στὴν πραγματικότητα: ἡ Μαριορὴ/Μαριγώ, ἐνάμισι χρόνων τότε, θὰ εἶχε γεννηθεῖ τὸ 1834 (δὲν συνηθίζοταν ἡ καταγραφή τῆς ἡλικίας σὲ μῆνες ὥστε νὰ ὑποθέσουμε ὅτι ἦταν δεκαπέντε μηνῶν). Ὅσο γιὰ τὸν 18ετῆ κωνσταντινουπολίτη Ν. Ἀγιβαζίτη πιθανὸν νὰ πρόκειται γιὰ γυναικά-δελφο τοῦ Βυζάντιου, ὁπότε ἐνδέχεται νὰ ἔχει προκύψει καὶ ἓνα πρόσθετο στοιχεῖο, τὸ γένος τῆς Αἰκατερίνης.³

ΕΜΜ. Ν. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ

3. Δὲν γνωρίζω ποιά σχέση μπορεῖ νὰ εἶχε μαζί τους ὁ κωνσταντινουπολίτης Νικόλαος Ἀυβαζίδης, συγγραφέας τῆς κωμωδίας Ὁ κατὰ φαντασίαν φιλόσοφος, Κωνσταντινούπολη 1840, ποὺ ὑπῆρξε ἀργότερα στὴν Ἀθήνα ἐκδότης τοῦ περιοδικοῦ τὸ Ἄστρον τῆς Ἀνατολῆς (1844) καὶ μετεῖχε καὶ σὲ ἄλλες δραστηριότητες, βλ. Κ. Θ. Δημαράς, Ἱστορία τῆς Νεοελληνικῆς Λογοτεχνίας, Ἀθήνα 1985, σ. 287, 586.